

[Hartel.]

dette Forslag vedtages, og det er vi fra vor Side meget tilfredse med.

Hvorledes det stiller sig med Hensyn til de rent indre Forhold i Danmark, er naturligvis uoverskueligt i den korte Tid, vi har haft til at beskæftige os med Sagen, men jeg erindrer dog, at der har været Højesteretsdom for, at Telefonselskabets Obligationer, betalbare i Dollars, kunde betales herhjemme i det mindste for Kuponernes Vedkommende med Papirdollars, et Tegn paa, at vor øverste juridiske Instans har fulgt samme Linie, som nu Lovgivningsmagten ønsker at følge. Det er dog en Art Betryggelse for, at det er holdbart, hvad vi her agter at gennemføre.

Jeg kan anerkende det, der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Forudsætningerne for Udbetaling i Guld er bristet. Jeg mener derimod ikke, jeg kan anerkende, naar der staar, at de *nu* maa anses for at være bristet. Det er nemlig ikke alene nu, dette burde være klart for dem, der træffer Bestemmelse paa dette Omraade, men det er allerede i lang Tid, medens vi har levet under Devalueringspolitikken, saaledes, at enhver med blot et ringe Maal af Fremsyn kunde se, hvor det bar hen, og at vi maatte bort fra Guldklausulerne. Guldets har jo i en Aarrække ikke været nogen stabil Værdimaaler, og det kan med Rette siges, at en Fastholder af Guld vilde give Kreditor en ubillig Fortrinsstilling, og denne Fortrinsstilling kan vi ikke være med til at indrømme Kreditor i noget Forhold.

Der har ogsaa været Spørgsmaal fremme om Guldklausuler indsmuglet i Huslejekontrakter. Det falder, saa vidt jeg kan se, efter Lovforslagets Form uden for dette, men jeg mener, det er uheldigt, at man paa den Maade sikrer sig Betaling i en Mønt, som faktisk ikke mere er den gængse inden for vort Land. Jeg mener ogsaa, at dette Spørgsmaal skulde tages op til Overvejelse.

Jeg er ikke i Stand til at bedømme, om Udtrykket „Gældsbreve“ er saa tilstrækkelig omfattende juridisk set, at enhver Art af Obligationsforpligtelser falder ind under det, men det er mit Haab, at den højtærede Handelsminister her har truffet det rigtige.

Det er da efter vor Opfattelse en sen Erkendelse, som Regeringen er naaet til paa dette Omraade, men en sen Erkendelse er jo langt at foretrække for ingen Erkendelse, og vi kan fra vor Side anbefale Lovforslaget til omgaaende Vedtagelse i dette høje Ting.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg vil ganske kort takke de ærede Ordførere for deres villige Bemærkninger og for den Tilslutning, de har givet til Lovforslaget, idet jeg skal være villig til, saa langt som det er muligt, i det kommende Udvalg at give de nødvendige Oplysninger, som bedre kan gives dér.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Fr. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er over for mig fremsat Ønske om, at det nu besluttede Udvalg bliver valgt allerede i indeværende Møde. For saa vidt ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg Samtykket hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Guldklausuler.

Valgt blev: *Fr. Andersen, Holger Larsen, Larsen (Bjerre), S. Munk, J. P. Nielsen, Sneum, Marinus Sørensen, A. M. Hansen, Hassing Jørgensen, Brorsen, Knud Kristensen, Duborg, Christmas Møller, Fibiger og Korsgaard.*

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette Møde, Folketingets næste Møde afholdes i Dag, Fredag den 27. November, Kl. 17 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Guldklausuler.

Mødet hævet Kl. 14⁴².